

til paa den arbejdende og fiske Besolnings Vegne her at minde om dette Reglement og at henstille, om denne Bestatning — det er jo en meget betydelig Bestatning — ikke kunde trænge til en Revision. Det forrige Reglement for Grindfangsten udkom i 1832 og stod ved Magt indtil 1857; det var altsaa 25 Aar, det gjaldt. Saa ansaa man det for nødvendigt at tage det under ny Overveielse, og da der i Mellemtiden var indstiftet et Lagthing paa Færøerne, henstillede Folkethinget til Lagthinget at faae en ny Bestemmelse derom. Nu er der siden den 29de December 1857 gaaet 23 Aar, og jeg mener, at, inden Ministeren faar en saadan Forhandling istand paa Grund af de fraliggende Ders færegne Forhold, kan det gjerne naae til at blive 25 Aar. Dette er blot en Hensikling.

Formanden (Rabbe): Jeg tillader mig igjen at erindre om, at dette ikke vedrører den foreliggende Sag.

Justitsministeren (Nellemann): Med Hensyn til den foreliggende Sag skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg naturligvis ikke kan have Noget at erindre imod, at Lovforslaget bliver ændret tilbage til den Skikkelse, hvori det fra Regeringens Side blev forelagt i det andet Thing. Jeg vil dog imidlertid oplyse, at i Udbringningen deri, efter hvad der blev sagt under Forhandlingerne, var fremkaldt af den fraværende Landsthingsmand for Færøerne derved, at han havde tilskrevet en Landsthingsmand, som forresten ogsaa kjender Noget til de færøiske Forhold, da han har været Sorensskriver deroppe endel Aar, om at stille dette Udbringingsforlag for sig. Jeg maatte allerede dengang beklage, at det ærede Medlem af Landstinget for Færøerne ikke var tilstede, og kunde kun indskrænke mig til den Udtalelse, at det hele Spørgsmaal forekom mig at være af meget underordnet Betydning. Der er nemlig kun Tale om, hvorledes man skal disponere over en lille Kapital paa 1,100 Kr. Jeg er i det Hele taget mest tilbøjelig til at mene, at man i Spørgsmaal af saa rent lokal Betydning vilde gjøre rettest i at følge Færøernes Lagthing. Meningsforskjellen saavel som Udbringingsforlaget i Landstinget dreiede sig jo, som maaske de Herrer ville have lagt Mærke til, om, hvorledes man skulde anvende denne lille Kapital af 1,100 Kr., om den skulde gaa til denne Fond for Tilskædømmes og Forulykkeses Efterladte eller om den skulde bruges til Præmie for Udryddelse af skadelige Fugle. Jeg kan kun sige, at forsaavidt det ærede Thing ved 2den Behandling maatte finde sig foranlediget til at rette Loven tilbage til den Skikkelse, hvori den blev forelagt Landstinget, har jeg ikke Noget derimod. Paa den anden Side anser jeg ikke Sagen for at være

af saa stor Betydning; hvis man ikke vil det, antager jeg, at Loven vil kunne bruges alligevel.

Berg: Som Sagen staar for mig, slutter jeg mig til de Bemærkninger, der ere fremskorte af det ærede Medlem for Færøerne (Børensen). Renten af 1,100 Kr. er 44 Kr., en vedvarende aarlig Indtægt. Spørgsmaalet er nu, hvorledes denne lille Kapital skal anvendes. Landstinget vil, at den skal anvendes til Præmie for dem, der fange eller styde skadelige Fugle, og Ministeren samt Flertallet af Lagthinget vil, at den skal anvendes til fattige Enker eller Forældreløse, hvis Forsørgere ere omkomne paa Søen. Dette Sidste holder jeg mest paa. Et Par Enker eller 2—3 Børn kunne maaske hjælpes lidt ved denne lille Sum, thi under saadanne Forhold kunne nogle saa Kroner have Betydning. Skulde der senere komme til at mangle et lille Beløb til at faae de skadelige Fugle afsveien for, tror jeg, at til den Slags materielle Forhold faae de lettere Bevilling gennem Amtsrepartitionsfonden end til at hjælpe for de vedkommende Enker og Børn. Altsaa, saaledes som det staar oplyst for mig nu, har jeg i den Henseende intet Valg: Jeg holder paa Børnene istedetfor paa Fuglene!

Justitsministeren (Nellemann): Maaske jeg blot endnu maa supplere mine Bemærkninger med et Par Ord. Jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa det Forhold, som to andre ærede Talere fremdroge, nemlig Reglementet for Grindfangsten. Det staar jo ikke i nogen Forbindelse med denne Sag, men jeg vil dog tilføje, at det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti) har overset, at der er dog et yngre Reglement for Grindfangsten end det af 1857, nemlig et af 5te Februar 1872, saa det er da ikke saa forfærdelig længe siden, det er blevet revideret, men, som sagt, jeg skal tage det Forhold under nærmere Overveielse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Rabbe): Udbringingsforlag til Sagens 2den Behandling indkaldes til næstkommende Fredag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om, at de almindelige for Danmark